

[Indenrigsministeren.]

skal sige til ham, at de Lettelser, som f. Eks. i Københavns Amt — skal vi tage Villa-bebyggelsen herfra til Helsingør — vil fremkomme under den Lov, der gælder, vil aldrig have en saadan Karakter, at disse Lettelser bliver større end de forøgede personlige Skatter, de paagældende Beboere kommer til at svare gennem den forøgede Indkomstskat. Noget lignende gælder ikke efter det Forslag, som Venstre har forelagt.

Formanden: Jeg henstiller, at man nu hører op at tale om et Lovforslag, der er til Behandling i Landstinget, og som ikke foreligger her.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg maa sige til den højt-æreede Indenrigsminister, at han kan jo intet vide om, hvilken personlig Indkomst en Mand har, som bor i en Ejendom, der qua Ejendom faar en betydelig Skattelettelse. Man kan sige: I mange Tilfælde, men Person for Person kan Ministeren intet vide om det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

H. P. Hansen (Præstø A.): Der er yttret Ønske om at faa Lovforslaget behandlet i et Udvalg, og jeg skal derfor foreslaa det henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om overordentlig Indkomstskat til Staten. (Merindkomstskat eller Tillægsskat).

(Forslaget findes i Tillæg A. Sp. 5129; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 5534).

Formanden: Denne Sag kan kun behandles i dette Møde med Tingets Sam-

tykke, men hvis ingen Indsigelse fremkommer, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

M. K. Sørensen: Det Lovforslag, som her ligger til Behandling, Forslag til Lov om overordentlig Indkomstskat til Staten, enten i Form af Merindkomstskat eller Tillægsskat, hviler paa Principper, som mit Parti fuldt ud kan tiltræde. Jeg tilføjer, at der er mange Mennesker i dette Land, der deler denne Opfattelse. Der er særdeles mange, der synes, at det er ret og rimeligt, at man i en Tid, hvor der er saa mange Samfundsborgere, der har tunge økonomiske Kaar at leve under, har store Vanskeligheder at overvinde, lader den Del af Befolkningen, som ikke har mærket Krisens Tryk, eller som under Krisen har haft Lejlighed til at forbedre deres økonomiske Forhold, være med til at bære en efter deres Evne forholdsvis lille Part af Samfundets Byrder i Form af en Merbeskatning. Ude omkring i Landet hører man jævnlig den Tale, at der findes adskillige, som netop paa Grund af de ekstraordinære Forhold, der hersker paa Erhvervslivets Omraade, har været saa heldige at faa forbedret deres Kaar og faa forbedret Indtægter, og at her bør man sætte ind med en større Beskatning. Hvor tit har vi ikke hørt Tale om noget saadant, om de gode Kaar, som Industrien i dette Land har haft, og denne Tale lyder særlig tit og højt fra Venstres Side. De store Aktieudbytter taler man fra den Side om med Beklagelse som noget, man kan bebrejde den nuværende Regering, hvad man selvfølgelig slet ikke kan. Nu er her en Lejlighed til at lade lidt af dette Udbytte komme Samfundet til gode gennem en Merbeskatning, og jeg maa anbefale de Venstrømænd, der har haft Øjet særlig aabent for disse store Udbytter, at være med til den Lovgivning, vi her staar over for. Kommunerne trænger jo til Støtte, deres Udgifter er steget mægtigt, ikke mindst som Følge af den Arbejdsløshed, der hersker i vort Samfund, og hvis Byrder man har lagt paa Kommunerne Skuldre. Forslag om at aflaste Kommunerne for disse Udgifter, disse Byrder, har det ikke været muligt at faa igennem i det andet Ting. Jeg er sikker paa, at Vedtagelse af det Forslag,